

Kriz geliyor: Hazırlanın!

Bir kriz daha geliyor. Sizin sektörü vurmayacağını mı sanıyorsunuz? Yoksa çoktandır krizdeyiz zaten, bir kriz daha bizi etkilemez mi diyorsunuz? Size sıtmayı gösterdiler. Ama bu işin ucunda ölüm de var. Bundan önceki kriz mi canım? 2000-2001'i hatırlar mısınız?

Elinizde yeterli birikiminiz var mı? Hiç sanmıyoruz. Olsa bile işten atıldığınızda o parayla ne kadar dayanabileceğinizi sanıyorsunuz? 2-3 ay? O zamana kadar maaşı düşük de olsa iş bulabilecek misiniz?

Bunlar rahatsız edici sorular. Ama artık sormanızın zamanı geldi. Siz soramıyorsunuz, biz size soralım dedik.

Krizin nedenleri üzerine uzun uzun tahliller yapmayacağız. Kapitalizmin krizlerinin neden olduğunu yıllar önce Marx anlatmış. Bu krizler, bilmem ne merkez bankasının yanlış taktiği ya da bilmem ne şirketinin zararları yüzünden olmuyor. Çalışanların emeklerinin onlardan çalınıp, kontrolün kapitalistlerin eline verilmesi yüzünden oluyor. Bizim emeklerimizden oluşmuş paralar, bütün kapitalistlerin el birliğiyle çarçur ediliyor. Bakın, bizim vergilerimizle batık bankalarını kurtarıyorlar. Ekonomi böyle dönüyormuş çünkü. Evet, ekonomi böyle dönüyor. Problem de bu zaten. Bu "ekonomi" sürdürdüğü sürece bir krizden bir başkasına dönüp duracağız. Harcanan, emeğimiz, hakkımız, vergilerimiz kısacası hayatlarımız olacak.

Bu işin çözümünün "devrim"den başka yolu yok. Kapitalizm sürdürdüğü sürece bir kriz biter, bir başkası patlar. Ama size "devrim"den bahsetmeyeceğiz. Çok zor olacağını bilmiyor değiliz. Ama başka çaresi yok, elden ne gelir?

Burada size kriz döneminde nasıl ayakta kalmak gerektiğinden bahsedeceğiz biraz.

1) Sakın ama sakın, azla yetinmeyin! Boş verin peri masalı "kemer sıkacağız, kurtulacağız" laflarını. Şerefsizlerin insanları kandırmak için söyledikleri bunlar. Artık kaçınıcı kez yiyeceksiniz aynı numarayı?

2) Hakkınızı isteyin! Efendim, daha fazla para verilerse, bu insanları işten çıkarmazlarsa iflas ederlermiş. Az parayla çalışınca, işten atılmayacağınızı mı sanıyorsunuz? Siz işinizden olduğunuzda patronunuz ha iflas etsin, ha etmesin, size ne?

3) Sakın ama sakın, iş ahlakı, etik kurallar masallarına kanmayın! Sizi atarlarken iş ahlakını düşündükleri mi var onların?

4) İşten atılırsanız, hiçbir şey yapmadan, çekip gitmeyin! Ayıp olmaz, merak etmeyin. "Olay çıkarmak" dedikleri kendi hakkını aramaksa, olay çıkarın. Sakın korkmayın bunlar olay çıkaranları fıslıyorlar diye. Eğer her atılan işçi olay çıkarırsa, herkesi almak zorunda kalırlar.

5) İş arkadaşlarınızla konuşun ve neler yapabileceğinizi kararlaştırın! Bugüne kadar bunu yapmadığınız kabahat. Onlarla molalarda, öğlen tatili sırasında bir sürü şey konuşuyorsunuz. Artık nasıl direneceğinizi düşünmeniz zamanı geldi.

6) Sol yayınları takip etmeye başlayın! AKP'ye oy verdiniz diye sağcı, CHP'yi tuttuğunuz için darbeci olmazsınız, merak etmeyin. Endişeye mahal yok. Şimdiden, bu solcular neler anlatıyor diye sağınıza solunuza bakınmaya, bir şeyler öğrenmeye başlayın. Eğer kuzu kuzu işten atılmak, açıklıkla yüzleşmek, ailenizi kaybetmek istemiyorsanız, bizlerden başka bir adresiniz yok.

7) Hemen sendikalı olun! Sendikalı olursanız, işten atılmaktan belki kurtulursunuz. Sendika bürokratları biraz yiyicidir, yalan değil. Ama siz sendikalara girip, onları defederseniz başka tabi. Hepsisi de aynı iştahta değil. Hiç değilse bir nebze korunursunuz krizden. Bu da başlangıç olarak işinize gelir...

Yusuf Cemal

İkiyüzlü Akademi ve Laiklik İkilemi

Laiklik ancak demokrasiyle var olabilecek bir ilkedir. Demokrasi olmadan, kim kendi dünya görüşüne, inancına göre hareket edebilir ki. Ama gelin görünki, ülkemizde önce laiklik korunmaya çalışıldı senelerce, hem de parlamenterizm tarafından değil, ordu tarafından. Bu da işin diğer garip yanı.

Laikliği koruma adına, demokratik ilkeler hiçe sayıldı. Demokrasiye ve hukuka dayalı çözümler yerine polisiye ve askeri tedbirler uygulandı. Zaten, devlet eliyle kurulmuş din adamı yetiştirme liseleri (imam hatipler) varken, din işleri devlet memurlarınca düzenlenirken (Diyanet kurumu) hangi laikliktir korudukları? Korudukları başka bi şey olsa gerek. Daha doğrusu kaçındıkları şey; demokrasi.

Bir başka açı; YÖK 1980 ihtilâlinde sonra kuruldu ve akademik camia üzerinde her türlü baskı ve anti-demokratik uygulamaların aracı oldu. Güncel bi olay üzerinden dem vuralım; Rektör atamaları ile ilgili yasa senelerdir var ve bundan önceki cumhurbaşkanları da önlerine gelen üçlü listeden, üniversitelerde aldıkları oylara bakmaksızın istedikleri ismi atadılar. Amaç, demokratik cumhuriyetin üniversitelere laiklik beğçisi

rektörler atamaktı. O zamanlar bu demokratik akademisyenler seslerini çıkarmadılar çünkü yasa işlerine geliyordu. Ama şimdi işler terse döndü, o demokratik yasa laiklik beğçisi olma konusunda tehdit olabilecek isimleri atamaya başladı. Ne oldu; ucu size dokununca birden uygulama anti-demokratik mi oldu? Demokratsanız laf edemezsiniz. Ülkemizin akademik camiası oturup düşünsün, bu ikiyüzlülüğü nasıl temizleyeceğini. Zamanında demokrasiyi savunsaydınız bunlar olmazdı.

Peki, neden demokrasi değil de olmayan "laiklik" öncelik aldı? Basit; demokrasi demek, herkesin ekonomi, tarih, azınlık hakları, felsefe, inanç dünyası, sosyal hayat ve benzeri gibi konularda fikirlerini açıkça tartışmasını gerektirir. E bu da devletin işine gelmedi senelerce. Hala da gelmiyor.

Bu arada da, o laiklik beğçisi yöneticilerin başında oturduğu üniversiteleri bi gezin bakın bakalım ne kadar laikliği destekleyen kalmış. İçten içe oyduklar senelerce ve siz sadece laiklikle ilgilendiniz. Demokrasi nafileydi sizin için.

Siz demokrasiyle ilgilenemeyebilirsiniz ama o günü gelince kendini size hatırlatır canım hocalarım...

Orhan Cahit